

СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

РІК LIII. Ч. 250. НЬО-ЙОРК І ДЖЕРЗІ СІТІ, п'ятниця, 21-го грудня 1945.

No. 250. NEW YORK and JERSEY CITY, Friday, December 21, 1945.

VOL. LIII.

ТРИ ЦЕНТИ В ЗЛУЧЕНИХ ДЕРЖАВАХ АМЕРИКИ

П'ЯТЬ ЦЕНТИВ ЗА ГРАНИЦЕЮ ЗЛУЧЕНИХ ДЕРЖАВ АМЕРИКИ

Тел. „Свобода“ в Нью-Йорку 4-0227. — Фед. У. Н. Сполуч. в Нью-Йорку 4-1016 4-0807

THREE CENTS IN THE UNITED STATES OF AMERICA

FIVE CENTS ELSEWHERE

ПРЕЗИДЕНТ ДОМАГАЄТЬСЯ ЗЛУКИ ВОЄННИХ ДЕПАРТАМЕНТІВ ДЛЯ ОБОРОНИ КРАЮ

Президент Труман пропонує конгресові злучити існуючі департаменти війни й флоту, а з ними також і всю повітряну боеву силу в один спільний Департамент Краєвої Оборони, на чолі якого мав би стати цивільний секретар Краєвої Оборони. Як причину такого кроку президент подає те, що кожна війна в майбутності вибухне більше несподівано ніж остання, а Злучені Держави будуть першою цілком ворожою напад. Злука воєнних сил буде нашою воєнною підготовкою, а водночас теж і забезпеченням миру. Тому, що цю справу вже передискутовано в конгресі і в пресі, президент вважає, що далі її студії над нею злишні і домається, щоб конгрес перевів цей план негайно. Він заявив теж, що конгрес перебере на себе поважну відповідальність, якщо схоче проголосити цю найважливішу і цільну справу. При цій нагоді президент відновив домагання загального воєнного вишколу для молодих чоловіків.

ПРОДОВЖЕНО НА ПІВ РОКУ ВОЄННІ ПОВНО-ВЛАСТІ ПРЕЗИДЕНТОВИ.

Сенат 31 голосами проти 30 не погодився на продовження воєнних повноважень президента на цілий рік, як це було пропонувано, а згодився лише на 6 місяців.

КАПІТАНА ІНДІАНОПОЛІСУ ПРИЗНАНО ВИННИМ У НЕДБАЛЬСТВІ.

Воєнний суд у Вашингтоні, який судив капітана кружляка Індіанополісу за його затоплення японським вчасі повороту по скинненню атомової бомби, признав його винним в тому, що він не дав сигналів вчасі, хоч знаходився під загрозою японських субмарин. Суд ще не проголосив кару на капітана, якого ім'я Чарльз Б. МекВей. При затопленні корабля загинуло 800 моряків 30. липня.

СУД ЗАБОРОНЯЄ СТРАЙК В ШПИТАЛЯХ.

Суддя Найвищого Суду Південної Частини Стейту Нью-Йорк Фердинанд Пекора видав рішення в справі страйкарів у шпиталі Нью-Йорк Госпитал. Суддя заявив, що шпитальні послуги не мають ні моральної ні правової підстави виходити на страйк. Зате вільно обслужити поставити пікету коло шпиталю на знак, що вона невдоволена відносинами і домається чогось для себе. У страйку брало участь 164 членів юні, приналежної до юні для втримання домі. Вони вийшли на страйк ще 19 листопаду.

СТАСЕН ДОМАГАЄТЬСЯ ТРИБУНАЛУ ДЛЯ ВИРІШУВАННЯ РОБІТНИЧИХ СПОРІВ.

Бувший губернатор Миннесоти Гаралд Е. Стасен вийшов з новим домаганням до уряду, а це щоб для вирішення спорів у робітничих справах був покликаний окремий трибунал. Це видигнув Стасен у промові на конвенції палати адвокатів — Американ Бар Асошіейшен у Синсинаті. Він вказував, як безупинні страйки причиняються не лише до зменшення продукції, але теж і до пониження життєвої стопи американців. Це вказує теж на недостаті американської демократичної системи, яким треба зрадити, казав Стасен.

БОМБОВИК ЛЕТИТЬ 5,000 МІЛЬ.

Департамент Флоту оприлюднює винахід нового бомбовика, системи P2V, який є не лише найшвидшим воєнним літаком, але може теж перелетіти найдовший простір при повній навантаженню, а це 5,000 миль. Йому надали ім'я Нептун. Має це бути найдосконаліший літак для воєнних цілей, досі знаний в світі.

ПРИПИНЕНО ПОБІР БАТЬКІВ ДО ВІЙСЬКА.

З Головної Квартири Поборової Служби вислано інструкції до місцевих поборових бюр не покликати більше до військової служби нікого, хто має діти. Такий розпорядок виключить кожного місяця яких 300—400 молодих людей від побору. Таксамо виключені від служби добровольці, які мають більше ніж двоє дітей.

СТИПЕНДІЇ З ПРОДАЖУ ВОЄННИХ МАТЕРІАЛІВ.

Уряд Злучених Держав планує створити стипендійний фонд для чужинних студентів в Америці, або американців, що студіюють за границею. Це станеться тоді, коли такі краї, як Китай, Англія, Індія, Нова Зеландія, а головню Росія позаплачують за воєнні американські матеріали, які вони дістали на кредит як надвишку після покінчення війни. Цей план опрацьовує сенатор Фулбрайт.

ЯК НЕ МАЄ ПРАЦІ, АБО ХОЧЕТЕ КРИЩІ,

тому не користуйтеся з оголошень знаменитих нагод для зарплати, поданих у оголошеннях нових робіт у „Свободі“?

Делегація до вашингтонського уряду, щоб не допустити до висилки біженців на певну смерть

Представники Українського Конгресового Комітету Америки і Злученого Українсько-Американського Допомогового Комітету явилися у Вашингтоні, щоб інтенсивувати у відповідних урядових чинників в справі видання наказу Військовим Правлінням в американській окупаційній смуж в Європі з метою вивезення українських скитальців до СРСР. Делегація робить старання, щоб вашингтонський уряд не допустив до виконання несподіваного наказу, який у практиці віддає біженців на певну смерть совєтській владі.

ПРЕЗИДЕНТ НАЗНАЧАЄ ДЕЛІГАТІВ ДО ОРГАНІЗАЦІЇ ОБ'ЄДНАНИХ ДЕРЖАВ

Ледви конгрес прийняв додатки до законопроекту, як перевести вибір делегатів до Організації Об'єднаних Держав, і заки ще президент підписав закон, сенат дістав до затвердження лісту делегатів, які мають взяти участь у Асамблеї цієї Організації, яка збирається в Лондоні 10. січня 1946 р. Головою делегації буде Едвард Стетініус з рангою амбасадора, а крім нього ще іменовані такі: пані Еленор Рузвельт, жінка небіжчика президента; сенатор Там Конеллі, предсідник комісії заграничних справ сенату і сен. Артур Г. Вандерберг. П'ятим делегатом буде секретар стейту Джеймс Б. Бірнс, який тепер перебуває в Москві. Крім делегатів назначено ще п'ятьох заступників. Вони матимуть однакове право з делегатами, скоро будуть брати участь в нарадах, хоч би лише часом.

ЗЛУЧЕНІ ДЕРЖАВИ ДОМАГАЮТЬСЯ ГОЛОСУ У СПРАВАХ ПАСИФІКУ

Урядуючий секретар стейту Дін Ачесон оприлюднив ще одну засаду заграничної політики Злучених Держав, а це заінтересування й відповідальність за справи Нідерландської Індії, Французької Індонезії, і Сіаму. Цю постанову оправдує секретар стейту тим, що Америка брала визначну роль у війні на Пасифіку і причинилася до звільнення цих країв від японської окупації.

ПАЛАТА ПРИЛУЧУЄТЬСЯ ДО РЕЗОЛЮЦІЇ В СПРАВІ ПАЛЕСТИНИ

Негайно після прийняття в сенаті резолюції з домаганням до американського уряду, щоб він виміг на Англії допущення жидів до Палестини, палата репрезентантів прийняла тусаму резолюцію 133 головами проти 36. Резолюція є лише висловом опії конгресу і не в'яже президента.

Ватикан протестує проти ув'язнення і виселення українських католицьких єпископів, священників і мирян

Каблеграма з Лондону до часопису Нью-Йорк Таймс звідомає, що Бритіш Бродкестінг Корпорейшен передала протест Ватикану, проголошений через ватиканське радіо, а який відноситься до українських католиків („рутинієн"), яких переслідують совєтська влада. До тих переслідувань зараховується, між іншим, арешти єпископів, депортації священників, а теж і така совєтська політика, яка унеможливає легальне існування „Української („Рутенієн") Католицької Церкви". Ватиканське радіо проголосило, що ті переслідування зачалися при кінці 1944 року, як нововибраний російський патріарх проголосив „приятельські запитання", звернені до українців-католиків, щоб покидали католицизм і вертали до православ'я. Ще далі сказано через радіо, що вже в 1939 році, як тільки росіяни ввійшли до Галичини, то зараз зачалось хитро замасковане переслідування католиків, зокрема українців. Та як червоні війська ввійшли до Галичини в 1944 році, то спочатку не було явного ворожого відношення до церкви, але це змінилось з кінцем цього року.

СОВЕТИ ЗА ТЕ, ЩОБИ СУДИТИ ГАЗЕТИ І ГАЗЕТАРІВ

„Ді Нью Таймс", журнал, що виходить англійською мовою в Москві й є речником того, що думає совєтський уряд, помістив статтю про міжнародну пресу та її „злочини", яку написав Н. Балтинський. Цей останній відомий з цього, що постійно критикує американську пресу. Отже він пропонує, щоб був астановлений міжнародний трибунал, який судив би „часописні злочини, небезпечні з міжнародного становища". Такими часописами, що були би винними таких злочинів, були би ті, що постійно накликають до нової війни, а далі політично шкалюють будьяку миролюбну державу. Під тим останнім треба розуміти „свідоме поширення фальшивих відомостей про діяння в якійсь державі, що ніби мають бути воєнню підготовкою".

ОБ'ЄДНУЮТЬСЯ, ЩОБ МОГТИ ОПЕРТИСЬ ЧУЖИЙ ІНТЕРВЕНЦІЇ

Між арабськими державами і мусулманським світом приходить тепер до тісного зближення. Мабуть це є впливом цього, що Совєти зачали натискати на Туреччину. Регент Іраку, князь Абдуль Ільяг, вертаючи з Злучених Держав, відскадав Туреччину, а тепер заявляє, що Туреччина та Ірак мусять затіснити свої політичні та економічні зв'язки. Взагалі, казав він, іде про те, щоб створити на Середньому Сході сильний магомеданський блок, який мав би змогу поставити опір усім чужинцеским інтервенціям.

РОЗСТРІЛЯНО НІМЕЦЬКОГО ГЕНЕРАЛА. — Драматичні сцени, представлені на тому образі, це розстріл німецького генерала Антона Достлера, в Аверзі, в Італії. Його засудили на кару смерті американський військовий трибунал за те, що дав приказ розстріляти 15 американських вояків, що їх зловили німці поза німецькою боевою лінією в березні 1944 року.

СЕКРЕТАР БІРНС ВІДБУВ З СТАЛІНОМ ПІВТОРАГОДИННУ КОНФЕРЕНЦІЮ

Американські кореспонденти далі не доносять з Москви нічого особливого з нарад заграничних міністрів „Трьох Потуг", себто Джеймса Бірнса, Ернеста Бевина і Вячеслава Молотова, як представників Злучених Держав, Великої Британії та Совєтського Союзу. Новістю є хіба те, що секретар стейту відбув в товаристві американського амбасадора Гарімена конференцію з Сталіном, що тривала півтора години. Потім конферував Сталін з британським представником Бевіном та британським амбасадором, яким є сер Арчібелд Кларк-Кер. Вечером Молотов запросив представників на спеціальне прийняття, влаштоване в честь гостей.

СТАЛІН ВІДПОЧАВ І ЗДОРОВ.

Таке вражіння відніс американський амбасадор, коли розмовляв з Сталіном по його повероті з вакацій над Чорним морем.

НАТИСКАЛИ НА БІРНСА.

З Вашингтону звідомляють, що заки секретар стейту, Джеймс Бірнс, відїхав до Москви то мав наради з Сенатським комітетом для заграничних справ, на яких обговорювано широко відносини між Злученими Державами і Совєтським Союзом. Зокрема обговорено справу атомової бомби. Сенатори мали наставати на те, щоб Бірнс сказав Росії без усяких обиняків, що заки Америка виявить усі тайни, зв'язані з виробом атомової бомби, то Росія мусить згодитись на міжнародну контролю над усіми лабораторіями і фабриками в Совегах, що займаються працею над виробом атомової бомби. Сенатори побоювались, щоб часом Бірнс не наговорив забагато про атомову бомбу, заки дістане гарантію.

ПРОТИ АМЕРИКАНЦІВ В КИТАЮ.

Совєтська „Правда" розписалася широко про відношення Злучених Держав до Китаю і протестує проти цього, щоб Америка держала в Китаю більші військові сили.

НЕВДОВОЛЕНІ З ЦЬОГО, ЩО В ЯПОНІЇ.

Московські „Ізвестія" сильно критикують відносини в Японії, себто те, як там править ген. МекАртур. Пишуть, що це правда, що зачинаються суди над японськими воєнними злочинцями, але рівночасно зазначається, що маса злочинців є на волі.

РАДИЛИ НАД ІРАНОМ.

Звідомляють з Москви, що секретар стейту Бірнс відбув конференцію з британським міністром заграничних справ Бевіном в справі цього, що в північному Ірані проголошено уряд Азербейджену.

НАДСИЛАЄ ТОЧНІ ЗВІТИ.

Департамент стейту вправді не виявляє, над чим рахувати в Москві, але Дін Ачесон, що виконує обов'язки секретара стейту, заявив газетарам, що секретар Бірнс надсилає до департаменту кожного дня точні звіти про хід нарад у Москві.

АМЕРІ ПОВИШЕНІЙ.

„Жалюгідна" подія, як її характеризують кореспонденти з Лондону, дійшла до кінця і Джан Америк, років 33, нащадок визначної англійської родини, зівстав підвищений як зрадник краю за те, що в нацистській Німеччині виголошував радіові промови, у яких вербував англійських вояків до служби по стороні Гітлера. Америк визнав на суді, що винувацій. Повісив його той сам кат, що вішав 11 нацистів у Бельзен. Перед смертю примирився з батьком і матір'ю. Його батько це бувший державний секретар для Індії. Молодший брат, капітан у летунській службі, що відвідував його, ждав серед дощу цілими годинами під мурами мюрми, поки не проголосили, що присуд виконано.

„ОКЕЙ" І ХАРАШО.

З конференції в Москві звідомляють як „новинку", що секретар стейту вже виявив дещо по російськи, а Молотов по американськи. Якщо Молотов говорить про таке, з чим згідний Бірнс, то той останній потакує і каже „харашо", а як Бірнс говорить таке, з чим згідний Молотов, то той останній каже „Окей".

КОРОЛІ Й ПРИСЛУГА.

Часи міняються, а з ними і люди, а теж і королі. Таке можна сказати про новинку з Лондону, яка звідомляє, що в королівській палаті відбулася забава для прислуги, в часі якої король Джордж VI танцював з жінкою льокаля, а королева з дверником. Знов принцеса Елизабет, наслідниця престолу, танцювала з головним кухаром. Було це на такій забаві, яку звичайно влаштовується з нагоди Різдва. Цього року вона була особливо весела, бо минула війна. Королівські гості перебули з прислугою Бакінгемської Палати цілу годину.

"SVOBODA" (Ukrainian Daily)

FOUNDED 1893

Ukrainian newspaper published daily except Sundays, Mondays and holidays by the Ukrainian National Association, Inc., at 81-83 Grand Street, Jersey City, N. J.

Entered as Second Class Mail Matter at the Post Office of Jersey City, N. J. on March 30, 1911 under the Act of March 8, 1879.

Accepted for mailing at special rate of postage provided for Section 1103 of the Act of October 3, 1917 authorized July 31, 1918.

Classified Advertising Department, 597-7th Ave., New York 18, N. Y. BRyant 9-0582

ПЕРІОДИКАТА	Субскрипційні ставки:
На рік	Three cents a copy.
На пів року	One year \$7.00
На три місяці	Six months \$3.75
	Three months \$2.00

Число з суботи (з англійською частинною):	Saturday's Issue (with Ukrainian Weekly):
На рік	One year \$2.50
На пів року	Six months \$1.50

За оголошення редакція не відповідає.

За кожну зміну адреси платиться 10 центів.

Адреса: "SVOBODA," P. O. Box 346, JERSEY CITY 3, N. J.

ВІКНО В МОСКВУ

Колись московський цар Петро I прорубував для Росії „вікно в Європу". Треба було це робити, щоб Росію цивілізувати, запізнати її з культурними і матеріальними надбаннями Європи і перенести дещо з цього в Росію. Не виключаємо, що й тепер є така сама потреба для Росії в багатьох, дуже багатьох випадках. Це навіть передумова доброго наладнання міжнародних відносин, співпраці для світового замирення. Але, як нам здається, навіть і з цього ніщо не вийде, якщо одночасно й Європа, чи позасоветський культурний світ взагалі, не пізнають Советів. Себто, якщо не побачать власними очима, що у них діється.

Іншими словами треба нам доконець пробити „вікно в Москву". Та треба пізнати не тільки сам центр, що це для світа найдоступніший, бо до Москви приїжджають різні чужинські місії й кореспонденти, але треба пізнати, що діється поза Московію, в самій Московщині та в країях, що їх Кремль загарбав під свою владу. І поглянути на це все власними, а не советськими очима.

Уже мало в світі таких наївних, щоб не знали причини, чому советська влада проти цього, щоб сам світ пізнав Совети. Через ті причини ця влада не дає навіть спроби пізнати західним Аліантам і величезну тих шкід, які потерпіли народи у Советів наслідком німецького нападу і нацистських звірств! Це замало говорити чи писати про 15,000,000 бездомних, чи що в Україні згинуло 10,000,000 людей. Наслідки такого загального обрахунку є очевидні. Коли, наприклад, іде про допомогу з УНРРА, то інші краї виставляють подрібні звіти щодо своїх потреб і дають змогу кожному їх перевірити, як це є, а тому і такі звіти беруть за правдиві. Та коли кажеться про 10 мільйонів, що їх втратила Україна в цій війні, то про допомогу ось таких країн, що то найбільше втерпіла, пишеться в Нью Йорк Таймс з 18. грудня таке: „Якусь допомогу треба дати і сплюндорованій Україні, хоч властиво не знати у як великих розмірах".

Хтож винен, що це нині не знають в Америці, яку треба дати допомогу Україні? А прецінь Америка знає майже точно, якої помочі потребують інші краї!

Ще раз підкреслимо, що не іде тут про дрібну допомогу добровільними жертвами, а про великанську, збоку таких держав як Америка. Та ця допомога не буде дана на величезні розміри, якщо американський нарід не почує про її розмір від таких своїх людей, яким довіряє. Вони мають сказати, як дуже зруйнована Україна і які є конечні потреби населення.

Це правда, що перевіряючи такі речі американці будуть змушені побачити не тільки нацистське лихо та його наслідки в Україні, але й кремлівсько-диктаторське. Та оскільки іде про ці лиха, що були, то навіть найзавзятіший ворог Советів замкне наразі на це око, коби тільки допомогти якнайкраще тим, що їх ще можна врятувати. Тепер найважливіше, щоб не творились нові злочинства і щоб ратовано людей. Та без „вікна у Москву" і таке не станеться!

Хто, як і коли зможе дістатись до Америки?

„Мабуть кожний мешканець Європи рад би приїхати до Америки" — оце переконання й поговорка урядовців у Вашингтоні, головню тих, які щойно вернулися з подорожі по Європі. Зрештою це відомо кожному, хто дотримується істини з Європи. Наша газета містить багато листів від українських біженців, а з них теж не таким духом.

Департамент стеїту висилає час до часу вищих урядовців на звідини по різних європейських краях в тій цілі, щоб підготувати там віднову американської консульської служби. Головну гарячку слідно в Італії та в Греції, бо там край так знищений, що люди не вірять в добробут. Однак під теперішню пору нема вигляду на виїзд людей з тих країв в Америку.

Дивне в тому те, що майже ні один край не вичерпав своєї імміграційної квоти, як про це говорять у департаменті стеїту у Вашингтоні. Ця квота, установленна законом після першої війни, досягає річно цифри 150,000 людей із усіх держав. Підставою числа іммігрантів з кожного краю є перепис американського населення з 1920 року. На підставі перепису-цензусу допускають в Америку іммігрантів процентно, відповідно до числа іммігрантів, які вже перебували в Америці з різних країв. Така система дозволяла допустити з західно-європейських країв, отже з Англії, Ірландії, Німеччини яких 140,000 свіжих іммігрантів кожного року, але ця квота ніколи не була вичерпана. Решта дозволеної цифри виносить 40,000 і вона розпадається на всі інші краї. Ці інші краї присилають тільки іммігрантів, що їх число перевищує призначену квоту. Це робилося так, що стеїт департамент давав дозвіл допускати гуртами людей з інших країв так, щоб доповнити напр. квоту британську, яка виносить 65,721. Вчасі війни імміграція майже цілком була стримана і тому тепер в теорії, є повно місця для свіжих іммігрантів. Але для нових іммігрантів стоять такі перешкоди:

1. Нема місця на кораблях і треба буде піджидати добрих шість місяців або і цілий рік, поки будуть вільні кораблі до перевозу іммігрантів; 2. американські консули не будуть давати візи нікому, хто не викажеться дозволом свого краю, що йому вільно виїхати. Такі краї, як от Совети, лише вимовно давали дозвіл на виїзд до чужого краю. Тепер брак робочої сили в кожному краю, отже й інші краї будуть наслідувати Росію; 3. Щоправда нових зголошень так мало, що

ти від нього так швидко, що три роки пізніше віртелі почали його облягати. Він мав довгий на 20,000 і трох дивувався: „Як-то, у часах, коли я не заробляв нічого, я не винен був нічого нікому. Тепер чим більше заробляю, тим більше я людям винен. Чи великі доходи мають таку силу, що задовжують людей?"

Його віртелі з'явилися в нього щодня і йому було прикро зовсім щиро, що так багато людей журиться через нього. Неправду кажуть люди, буцімто артист купується у добух з такою легкістю, як риба у воді. Артист, таксамо як інші, має такі часи, коли омине з острахом вулиці, тремтять на звук дзвінка у своїй хаті або на вид представленої векселя. Шийка тужив тепер за тими слашавими часами, коли то молочарка і крамничник не хотіли йому давати нічого на борг.

Одного дня роздумуючи про клопоти зв'язані з багатством Шийка вишвишив з театру „першого" — з платнею в кишені, думав собі: „Мій батько — чесний і роботний... а до мене грошки пливають, отже можу і віддлати..."

І грошки почали віддлати, ти від нього так швидко, що три роки пізніше віртелі почали його облягати. Він мав довгий на 20,000 і трох дивувався: „Як-то, у часах, коли я не заробляв нічого, я не винен був нічого нікому. Тепер чим більше заробляю, тим більше я людям винен. Чи великі доходи мають таку силу, що задовжують людей?"

Микола Чубатий.

Народні віча та принагідні збіговища

Народні віча відомі здавна давня в українській історії. Від передісторичних часів сходився народ в Україні, щоб радити над спільним громадським добром. На вічах звичайно старші засідали на переди, це батьки народу „старішини родів" — а за ними маса народу — старші та молодші, чоловіки та жінки. Громадські віча, як основа демократичного ладу, відомі в часі української княжої держави по всій українській землі. Про народні віча київської землі багато говориться в київському літопису 12-го століття, про віча галицької землі, як про демократичну опору князя Данила проти бунту боярства, згадує галицько-волинський літопис.

А пізніше, навіть в часах чужинського польського панування, громади сходилися на віча, розсуджували місцеві справи, обдумували громадські діла. Народні віча відомі в Україні в житті козацтва. На Запорозькій Січі козацтво сходилося та обдумувало справи запорозької твердині волі. Одним словом народні віча це стара українська установа з волі народу та для добра народу. Це серйозна установа, що перейшла і в наше модерне життя в краю та тут на еміграції. Та від віч треба відрізнити принагідні збіговища людей, цілком припадкові зібрання. От бувало заїде у село циган з медведем і все біжить дивитися на це чудовище. Счиниться бійка, чи станеться нещастя, біжить народ з цікавості. Принагідно зібраної товпи тут нічого не вряже, вона не має ніякої спільної думки, ніякої спільної справи, крім сенсації, що притягнула їх на місце збіговища.

Річ природна, що циган з медведем, велика стаття про сенсації.

„столнім горшку" („мелтинг пат").

Поза квоту піchnуть приїздити в Америку ще жінки американських воєнок, з якими вони поборалися в Європі. Влада нарахує, що таких жінок є під теперішню пору около 100,000, а з них половина в Англії.

Треба ще пам'ятати на одну групу можливих іммігрантів, а це на втікачів, які перебувають в таборі в Освіго, в стеїті Нью Йорк. Там їх около тисячі. Були вісти, що між ними є й українці. Вони не можуть дістати віз, бо вони не мають державної принагідності. Отже конгрес придумує над спосаби, як узаконити їх стан.

На підставі таких даних наші громадяни хай самі вироблять собі думку, як і коли провадити спроваджувати своїх рідних з Європи.

медведем рад, що народ збігається. Може вдасться одного чи другого найного обдурити використати, тому циган вдоволенний, що народ лине до нього. Дивіться, мовляв, що я за парсуна. Народ весь за мною біжить як до свяченої води. Кожен знає, що народ не є за циганом, а сам факт, що хтось найшовся припадково збіговища абсолютно ніщо не говорить про слушність чи неслушність циганського підприємства.

Американсько - українські віча та збіговища.

Думки про народні віча та збіговища насунулися мені в зв'язку з вічевим рухом американських українців в справі помочи братам за морем та спробою прихильників московського панування над Україною саботажувати цю акцію своїми збіговищами. З усіх сторін надходять тривожні відомості про трагічне положення синів та доньок України в краю та поза Україною. Ми живемо в часах, коли це ведеться боротьба поміж українським народом, що хоче волі та поміж російським поневоленням України. Для українців по всьому світі нині час тривоги, тому зовсім природно та слушно, що народ сходиться на віча, радить над спільною справою, обдумує способи, як помогти рідним братам за морем. Це справа суто громадська, справа патріотичного обов'язку кожного сина та доньки українського народу. Збір на акція та надзвичайна жертвенність потрібна, щоб принайменше власті заспокоїти найпекучіші браки наших найдорожчих, відхилити неодолені.

Ще справи справді широко громадські, рівні тим справам, над якими радили наші предки перед століттями на ступенях київської Софії чи теж на ринковій площі в старинному Галичі. Такі народні віча американських українців від сучасної хвилини мають ціль, мають якусь мету та ідею. Та рівночасно ворог визволення українського народу старіється паралізувати рятункову акцію братів за морем саботажем збіговищ, концертів, представлень чи інших імпрез, які дуже часто припадають рівночасно зі всенародними вічами. На червоні збіговища приводять часто когось як сенсацію подібно як циган медведя, щоб його людям показати та настягати можливо найбільше принагідних слухачів, що прийшли б подивитися на політичну сенсацію. Буде можна похвалитися перед своїм начальством, кілько то людей айшлося.

Ані з господарями віча, ані зі сенсационним гостем більшість присутніх громадян нічого не вряже, одначе люди сунуть на збіговища, щоб тільки поглянути, як виглядає медведь, новий чи давніший обронець московського панування над землею їхніх батьків. Річ природна, що ті, що приводять медведя, роблять собі надії на великий бізнес та перед світом голосять, що американські українці за ними та за невольою їх братів на рідних землях, бо дивіться: сотки народу зійшлося на наше збіговище!

Чи йти нам на збіговища? Стрічаю одного добре знайомого громадянина та патріота. Слово по слову довідуюся, що мій приятель йде на одне із чергових збіговищ. По що там ідете? — питаю. Іду, щоб подивитися на новий образ качапщини, відповідає з досадою тай при цій спосібності додає соковити характеристику під адресою сенсационного гостя.

Два дні пізніше стрічаю другого знайомого, що вже з прилички, згадуючи про нову качапщину серед українців, нервово гестикують, затискає паскути. Громадянин залісний та відразу переходить до річи: Я — каже — його скоро навчав би, як зраджувати український народ. Кого маєте на думці? — питаю. Та от в неділю був я на їх збіговищу, мене аж підносило, додає він. По що ви там йшли? — заприличую, коли вас ті квізлігін так хвилюють. „Та хотів подивитися та почути тих сучих синів", відповідає.

Стрічаю ще третього та четвертого і кожен з крайним обуренням оповідає про циганів та їх медведя, а проте іде на таке збіговище. Через такі речі другого дня по такому збіговищу буває в стаїнській пресі, писаний українською мовою, велика стаття про сотки громадян, що прийшли зайняти свою солідарність з поглядом більшовицької газети.

Складася така ситуація, що цей патріот, і цей схвилюваний мій приятель, і третій і четвертий учасник збіговища зараховані до тих соток. Своєю присутністю вони наділи сильно помогли тим, яких осуджують та з душі не знають. Не прийшов би на збіговище, один, другий, третій зі сенсації, то циган скоро звинув би своє підприємство та з медведем поїхав би у свої сторони. А так добрі патріоти помагають квізлігам українського народу робити публіку, тай чваняться, що народ за ними і з ними.

Тому наша рада для наших земляків: На червоні збіговища не летіти та не робити їх аранжером публіки. Не буде людей, скоро вони зрозуміють своє безнадійне положення. Не треба своєю присутністю помагати ворогам визволення українського народу твердити про слашавий рай підяремних українців, про „українську державу".

Було одно оправдання піти на таке збіговище, але тільки одиниці, що мала би цивільну відвагу та змогу забрати голос та зазначити, що думає українська маса. Та звичайно такий присутній патріот є мовчавим! Тому і оминаючи збіговища квізлігів українського роду та не помагаймо їм своєю присутністю хвалитися, що за ними маси, українські маси. Нам слід показати у нинішні часи масовою участю на народних вічах, що не байдужа нам неволя наших братів в Європі, та що американські українці знають, що є правдива свобода, а що неволя червоної диктатури.

дентами, яких водила за ніс, прямуючи королівським шляхом до подружжя (Далі буде).

ЕДМОН АБУ

ТРАГІЧНИЙ КОМІК

На конкурсі „Консерваторії драматичного мистецтва" він достав другу нагороду і вслід за цим дебютував у театрі „Одеон". Було це, коли не мільоном, у січні 1846. р. Він грав Оросмана у трагедії Вольтера і всі студенти студентської дільниці висвистали його. З його приятелів навіть ніхто не здивувався: Хто називається Шийка, той не може з успіхом виступати у трагедії. Він повинен був приїхати собі певським у роді „Монтрей" або „Табор". Але щож. Він тримався „шийки" як єдиної спадщини по своїх батьках. Мало хто помітив, що він провалявся. Він мав двацять років, мало приятелів і ще менше знайомих у пресі. А всеж у 5-тій дії він мав один гарний момент, коли вбивав Заїру кинжалом; тоді він зирів як справжній лев.

Ніодни директор не хотів його заангажувати до трагічних роль. Та він знайшов якогось знайомого, що мав зв'язки у водевільному театрі „Пале Рояль" і туди його прийняли. Шийка потішав себе так: „Комедія має більше будуччини, ніж трагедія, бо таких добрих трагедій як Расін ніхто вже не напише".

У театрі відразу ствердили, що він має талант; він мав комічні жести, блаженно усміхався і голос мав приємний. Шийка не тільки розумів свою роль, але вмів до кожної додати щось свого. Публіці він сподобався і його прізвище „Шийка" почало поширюва-

ти від нього так швидко, що три роки пізніше віртелі почали його облягати. Він мав довгий на 20,000 і трох дивувався: „Як-то, у часах, коли я не заробляв нічого, я не винен був нічого нікому. Тепер чим більше заробляю, тим більше я людям винен. Чи великі доходи мають таку силу, що задовжують людей?"

Його віртелі з'явилися в нього щодня і йому було прикро зовсім щиро, що так багато людей журиться через нього. Неправду кажуть люди, буцімто артист купується у добух з такою легкістю, як риба у воді. Артист, таксамо як інші, має такі часи, коли омине з острахом вулиці, тремтять на звук дзвінка у своїй хаті або на вид представленої векселя. Шийка тужив тепер за тими слашавими часами, коли то молочарка і крамничник не хотіли йому давати нічого на борг.

Одного дня роздумуючи про клопоти зв'язані з багатством Шийка вишвишив з театру „першого" — з платнею в кишені, думав собі: „Мій батько — чесний і роботний... а до мене грошки пливають, отже можу і віддлати..."

І грошки почали віддлати, ти від нього так швидко, що три роки пізніше віртелі почали його облягати. Він мав довгий на 20,000 і трох дивувався: „Як-то, у часах, коли я не заробляв нічого, я не винен був нічого нікому. Тепер чим більше заробляю, тим більше я людям винен. Чи великі доходи мають таку силу, що задовжують людей?"

дійшов до таких висновків: „Слашавий той, хто має тільки необхідні речі! Якби я заробляв тільки те, що потрібно на прожиток, я не робив би довгіх і міг би спокійно ходити по вулиці. Поправді мені треба п'ятьсот франків місячно, а все решта це вже за надто. Ех, якби я мав якихось старих батьків, щоб мусів їх утримувати, якісь сестри, щоб їх складати віно, як-хось братів, щоб посилали їх до школи! Тоді мої доходи вистачили б для них усіх і ще покрили б мої довги. Але так то я сам як билиця у полі. А що було, якби я так оженився?"

І для ошадности Шийка оженився. Він вибрав собі найбільшу кокетку з париських театрів.

Гадаю, що ви ще не забули Павлини Рівієр, тої акторки, що своїм дотепом і чаром уміла вдало від „кляпів" сім чи вісім фарс. Вона цюкотила за надто швидко, але навіть як

вона шепелявила, то було приємно її слухати. Її малеські очі, немов би розпалалися по всьому її личку. Як тільки вона відчиняла уста, то показувала два ряди гострих зубів, як у молодого вовка. Рамена мала рожеві як дитина і такі кругленькі. Волосся мала таке довге, що підібрали для неї спеціальну роль, щоб могла розпущеним волоссям ходити по сцені. А ручки мала такої форми, як китайки — ніжки.

У 17-тому році, не маючи ніякого іншого майна крім своєї краси і ніяких інших предків крім провідника клякерів, вона перемінилася в маркізу. Один із нащадків царського „Округлого Стола" — правдивий маркіз і правдивий бретанець хотів з нею одружитися. Але що жіночі інтриги сягають далеко, то якісь близькі серцю маркіза дами не допустили до цього. Павлина мусіла потішити себе шістьома чи сімома претен-

дентами, яких водила за ніс, прямуючи королівським шляхом до подружжя (Далі буде).

дентами, яких водила за ніс, прямуючи королівським шляхом до подружжя (Далі буде).

ЩО ПИШУТЬ?

ДОЛЯ УКРАЇНСЬКИХ СКИТАЛЬЦІВ — ДОЛЯ ЖИДІВ У ГІТЛЕРІВСЬКІЙ НІМЕЧЧИНІ!

Комітет Українців Канади (КУК) дістає листа від українських скитальців на німецькій території, висланого 25. жовтня 1945. Цей лист — це голос розпуки. Він звучить ось так:

...Не сумніваємось у тому, що до вас прийшло вже чимало матеріалу про долю чи радше долю величезної української еміграції, що залила Західну Німеччину і непевна завтрашнього дня, чекає, коли призначать їй якийсь притулок на земній кулі. Але сумніваюсь, чи цей матеріал уже настільки вичерпаний, що кожний далішній був би зайвий. Отож може і в моїх рядках знайдете щось потрібне для Допомогового Бюро і наших американсько-канадських Комітетів.

Вам відома кошмарна картина: сотні тисячів не тільки українських інтелігентів, але і робітників і селян, кидає свій життєвий дорібок і здебільша з жорстокою боротьбою втікає перед більшовиками на Захід. Тут серед німців, у злиднях і смертельних небезпеках, мандруючи щораз далі посеред граду бомб (скільки жертв було!), чекають вони радісної хвилини воєнного триумфу західної демократії. Ця хвилина приходить. Та з радості виростають несподівані турботи і упокорення. Трагічні мотиви нової української політичної еміграції незрозумілі для західної демократії. З'являється жалюва неспека — така суперечна з елементарними засадами демократії — видачі всієї або великої частини еміграції східному союзникові, що в кінцевому висліді рівнялось би фізичному її винищенню. Оборона фірми польського громадянства не вистарчає, бо 1) дотичить вона в найкращому випадку тільки західних українців, а 2) лінія Курзона ставить під знак запити її вартість і для західних українців.

Коли спосеред нас вийде колись письменник, який зуміє представити всю драматичну сучасної української еміграції, то світ зжухнеться! І не потребуватиме фантазувати! Ні! Те, що діялось хоч би у Ваймарі (щоб тільки один епізодок схопити), коли більшовики мали прийти на зміну американцям, цей білий страх, що огорнув нашими втікачами, вистарчить для твору трішки всесвітньої вартості.

„Аве Етлі ет Труман! Морітурі те с'ялутант!“ — можна було у розпущі гукнути іменем української еміграції, подібно як коначучі раби колись скеровували цей вигук у сторону римського цезаря.

Але неуже наша доля — це доля жидів у Гетто в гітлерівській Німеччині?

Фактично від ряду місяців — хоч війна скінчилась — ніхто нас не певний завтрашнього дня... Є випадки, що на українців відбуваються лови на вулицях — як на звірів! Є випадки, що цілий український табір попадає за дозволом англійців або американців у руки советської влади, а далі собі доповідає. Цеж про-

сто несамовите і найпотворніша фантазія колись не могла чогось такого передбачити. Але ви напевно нетерпите, хочете конкретних пропозицій. Спробую їх дати. Наші американсько-канадські комітети повинні:

1) переконати англо-американців, що українські емігранти віддалися їм під опіку і ніхто з цих емігрантів у ніякий спосіб не повинен проти своєї волі потрапити в руки Советів.

2) вняти англо-американцям, що Совети захочуть дістати наших активніших громадян у той спосіб, що самі, чи через польський варшавський уряд, припилять їм марку „воєнних злочинців“. Отож важне, щоб нікого з українців, колиб і хто з них був на містах „воєнних злочинців“, не видано, а поставлено їх перед судом заходно-демократичних держав.

3) вняти дозвол на кількох уповноважених української еміграції в Америці і в Канаді, які забезпечені відповідними легітимаціями англійської, американської чи французької влади, обіздили постійно середки української еміграції і морально підтримували її, так, як це роблять польські звязкові офіцери. Наша еміграція, що почувается тепер така безпомічна і опущена стала напевно бадьоріша.

4) пробувати впливати на УНРРА, щоб нашими біженцями опікувалось вона так, як насильно-вигнаними, бо досі тенденції в УНРРА є інші, для біженців менше прихильні, як не ворожі.

5) готувати десь терени для осідку нашої еміграції, яка тільки скористає з того, коли якнайскорше щезне з Європи, головні з Німеччини. Варто взяти під увагу те, щоби поселення відбувалось більшими гуртами, можливо якнайбільш компактно, бо це з багатьох причин краще.

Цих кілька думок (може зрештою для вас і не нових)

3 ЖИТТЯ ГРОМАД І ОРГАНІЗАЦІЙ

БРУКЛИН, Н. Я.

3 хрестин на допомогу жертвам війни.

У громадянина Івана Дикого на Савт Брукліні відбулися хрестини його донечки, яка вже вписана до У. Н. Союзу. При заставі згадали запрошені гості і на наших нещасних братів, що потерпіли від війни в Європі. Зложили по \$5 такі: Степан Крутий, бізнесовець з Нью Маркет, Н. Дж.; Іван Дикий з Брукліна, Михайло Спжарський з Гарфілда, Н. Дж., а \$3 дав Іван Семенко з Нью Йорку, разом 18. Жертву вилано до З. У. Д. Комітету в Філадельфії.

М. Спжарський.

ГЕМТРЕМК, МІШ.

Український Золотий Хрест уладжує краєві вечериці.

Членки від 34 У. З. Хреста під проводом предсідниці Ю.

Що писала "Свобода" тому 40 років?

21. грудня 1905.

УКРАЇНСЬКІ ІМІГРАНТИ.

Упродовж минулого фискального року (від 30. червня 1904 до 30. червня 1905) прибуло до Злучених Держав 14,473 українців, між ними 3,553 жінок і дітей. З прибулих українців 2,243 були вже давніше в Злучених Державах. Грошей привезли українські імігранти з собою \$179,839, тобто пересічно понад \$12 на голову. З таких, що мали понад 14 літ життя, уміли лише читати 139, цілком неграмотних було 8,513. Між імігрантами було 10,982 з Австрії, 3,268 з Угорщини, 4 з Німеччини, 178 з Росії, 20 з Голандії, 7 з Англії, 9 з Південної Америки.

ЖЕРТВИ НА УКРАЇНСЬКУ РЕВОЛЮЦІЙНУ ПАРТІЮ.

Попередно зложено 124 дол., а свіжі жертви такі: д-р Н. Ардан 5, Асафат і Павло Дзобко 1, а Микола Добров зібрав від українських фермерів штудистів у Макс, Н. Д. 13.75.

28. грудня 1905.

3 ЦЕРКОВНИХ СПРАВ.

Греко-Католицький Церковний Конгрес, заповіджений на 26—28. грудня 1905 до Брукліна, відкликаний. Комітет пояснює відкликання конгресу заборорою папського нунція у Вашингтоні. Дня 30. листопада відбулося посвячення угодного каменя під другу гр. католическу в Оліфанті при участі оо. Обушкевича, Гумецького, Яковича і Камінського. Того дня відбулося там преставлення „Як козам роги виправляють“.

УКРАЇНЦІ В БРЕМОНД, ТЕККАС.

У дописи Павла Стецюка сказано, що до Бремонт, у стейті Тексас, прибули українці перед 20 роками з повіту сінціського і з Прус. Вони живуть всуміш з поляками при польській парафії і багато з них спольщилися. На всіх 270 фамілій є третя частина українців. Усі займаються хліборобством. Одні покупили фарми і вже повиплачували, інші ще сплачують.

В МОСКВІ ЛЛЕТЬСЯ КРОВ РІКОЮ.

Останніми часами надійшли вісті, що в Москві вже четвертий день кипить завзята боротьба між народом і військом. До понеділка рано 25. грудня вбито 5,000, а ранено 14,000 робітників. Вояки, впоєні горівкою, допускалися звірських насильств.

„ВІЛЬНА УКРАЇНА“ В ПЕТЕРБУРЗІ.

В російських часописах появилось таке оголошення: „Від 1. січня Нового Року має вийти у Петербурзі політично-літературно-науковий місячник „Вільна Україна“, орган українського пролетаріату. Передплату по 5 карбованців (\$2.60) посилають на адресу: Петербург, Невський, 139, п-ови А. Я. Шабленко“. Далі в оголошенні сказано, що часопис має виходити „явочним порядком“, значить без дозволу уряду, бо заборона українського слова ще досі не скасована.

дозволив я собі вам представити.

Дуже вас прошу затримати моє прізвище в цілковитій тайні, бо всяка недискреція загрожую на цьому терені фізичним знищенням. Матеріалом, якщо він пригодиться, користайтесь для добра нашої справи.

ка приносить 15—40 доларів. Ці гроші складаються до Народного Фонду, з котрого вже \$600 пішло до каси місцевого Допомогового Комітету для висилки українським жертвам війни. Крім цього У. З. Хрест закупив уже за \$200 дрібних річей з убрання й харчів і переслав до українців у Франції.

Часом такі вечериці полені з родинними святами. Так у нашої доброї членки А. Мілер при Гардак Ст. зійшлися 25. жовтня членки і нечленки, а з ними теж кількох мужичин, на річницю уродин господарині. Тоді п. Зола з хору „Думка“ заспівав гарну пісню на честь господарині, вона подякувала і перевела збірку, з якої прийшло \$41.

У такий спосіб переводимо вечері приємно і з хісною. Це може бути взірцем для інших громад, коли їм важко розбрати товариське життя, або зібрати жертви на допомогову акцію.

За уряд У. Золотого Хреста, від 34: Юлія Костюк, предс.; Магдалина Машталер, рек. секр.; Марія Джумага, фін. секр.; Анна Дирбавка, кас.

ЗВІЗДА ДАВИДА — ЦІЛЮ ВОЯКІВ, ЩО РОЗСТРІЛЮЮТЬ. — Між німецькими документами, що їх забрали Аліанти в місті Лодзі, знайдено фотографію, що отсе є на цьому образку. Вона представляє зліза жиди, що стоїть над викопаною ямою, що має бути його гробом. На плечах вид ю звязду Давида, яка служила німецьким воякам за ціль, до якої мали стріляти.

Старі індійські нахідки

В Небрасці відкрито цілий ряд предметів, які — можливо — є найдавнішими слідами людини на землі. Скам'яніли вони в скалах, яким рахують яких чотири мільйони літ віку, значить і предмети ті, зроблені людською рукою, мусіли бути ще до того часу, поки ті скали творилися. Найдено в них поверх триста штук знаряддя різного типу, зробленого з костей звірят, що жили колись ще дуже давно, та й дуже давно вже вигинули: старі пороки коней, верблюдів, оленів, слонів та мастодонів. Кости ті, чи власне зроблене з них знаряддя вже майже зовсім перетворилось в камінь, та видно ще його симетричні форми, які без сумніву є твором людської руки. Пізнати, що деякі з тих знарядів служили до чищення шкір, інші до шиття, чи счіплювання їх, є щось в роді гребеня та багато нашийників з намистом з різних кісток.

Недавно теж археологи розкопували старі кургани на полях, що залишилися теж з пересторичної старовини, можна надібати там в багатьох місцевостях близько річок та жерел. Чотири до п'яти стіп заввишки, вони наче висипані з каменя (вапняка) і перепалені вогнем. В споді найдено не тільки кости звірів та птахів — бувало, олені, індиків, — а й людські кости, порозколювані так, щоб дістати з їх шипик. Значить жила там якась порода індіан-люджерів, що розкладали ватру одну на одній і стягали каміння, щоб на ній варити їсти, поки врешті після тисячі обідів не виріс цілий курган.

В старому індіанському селі біля Гейзетон в Бритійській Колонії найшла недавно археологічна експедиція канадського уряду незвичайно рідкіт приналежність стародавнього індіанського зеркала, зробленого з тонкого й дуже старанно вигладженого чорного каменя, з одним кінцем вузьким і витесаним так, щоб міг служити за ручку. В одній з убрания й харчів і переслав до українців у Франції.

В кожній українській хаті повинен знаходитися часопис „Свобода“.

IVAN FRANKO'S "MOSES"

Trans. by Waldimir Semenyina
With a biographical sketch of Ivan Franko
by Stephen Shumeyko
Price 50 cents

ПОШУКУЄМО 313 ЖЕРТВОДАВЦІВ по \$100

НАДЗВИЧАЙНА КАМПАНІЯ „СВОБОДИ“ НА ДОПОМОГУ УКРАЇНСЬКИМ ЖЕРТВАМ ВІЙНИ

„Свобода“, орган Українського Народного Союзу, свідома того, що її читачі та члени і відділи У. Н. Союзу були завжди прикладом жертвенності в кожній гуманітарній акції американських українців, закликає їх тепер до активної та жертвенної участі в проголошеній отсим надзвичайній кампанії, якої ціллю є знайти 500 жертводавців (осіб, товариств, чи відділів), з яких кожний зложив би одноразово не менше як \$100 на допомогу найнещасливішим з нещасливих — українським жертвам війни.

Дальші жертви в цій надзвичайній кампанії „Свободи“ на допомогу українським жертвам війни зложили:

187) Український Горожанський Клуб, Манчестер, Нью Гемшир \$ 100.00
Попередно проголошено 18,670.00

Разом \$18,770.00

ХТО НАСТУПНИЙ?

Дальші жертви — по сто доларів чи більше — просимо слати чеками чи поштовими переказами, виписаними на „Свободу“, на таку адресу:

СВОБОДА

P. O. BOX 346

JERSEY CITY 3, N. J.

ПОВІДОМЛЕННЯ

В У. Н. Союзі є відділи, що кожного місяця присилають завжди на час всі членські вкладки та звіти про рух членів, але є і такі відділи, що постійно спізнюються з висилкою членських належитостей. Таких відділів, що постійно спізнюються з присиланням вкладок, є коло п'ять відсотків, бо на 475 Союзівих відділів, приблизно 25 відділів не присилають на час вкладок.

Саме до цих 25 відділів звертаємось тепер з кінцем року, та визнаємо заряди цих відділів прислати, принаймні в місяці грудні, на час всі загалі членські вкладки. Бо з огляду на річне замкнення діловодства У. Н. Союзу, головна канцелярія мусить отримати фінансові й рекордові звіти всіх відділів не пізніше як в останньому дні місяця.

Головна Канцелярія У. Н. Союзу.

УВАГА! — МІЛВІЛ, Н. ДЖ., І ОКОЛИЦЯ!

УКРАЇНСЬКА ПРАВОСЛАВНА ПАРОХІЯ СВ. АП.

ПЕТРА І ПАВЛА

— уладжує

У ВІВТОРОК, 25. ГРУДНЯ (DECEMBER 25, 1945)

АРХИЄРЕЙСЬКЕ ПОСВЯЧЕННЯ

НАШОЇ РОЗБУДОВАНОЇ ЦЕРКРИ котре довершить Високопреосвящений Владика ІВАН ТЕОДОРОВИЧ при участі оличного Священства. Архиєрейська Служба Божя в годині 10:30 рано. Після Богослуження слідуватиме ОБІД на салі Українського Народного Дому.

Просимо всіх українців з Мільвілі і околиці взяти чинну участь в тім нашій церковно-громадським святі.

о. Г. Павловський, парох;
Г. Замойський, предсідник; П. Купер, скарбник;
М. Бережанський, писар.

УЖЕ МОЖЕМО ДАТИ НАШІЙ МОЛОДІ й американському народови КНИЖКУ

про генія України — ТАРАСА ШЕВЧЕНКА — написану англійською мовою, в якій є і переклади найкращих його творів спід пера професора Колумбійського Університету, КЛАРЕНСА А. МАННІНГА, відомого знавця української літератури та історії.

Такою книжкою є:

Taras Shevchenko
the Poet of Ukraine

Translated with an introduction by

Clarence A. Manning

Acting Executive Officer

Department of East European Languages, Columbia University

Це перше того роду видання в Америці й в цілому англо-саксонському світі. Книжка та повинна зивитись негайно в кожній хаті американських українців, в кожній школі, в кожній бібліотечі. Бо всюди треба, щоби був найкращий репрезентант України, найліпший виразник духа і характеру української нації.

Ціна з посылкою \$2.50.

(З Канади треба платити тільки американською валютою)
Замовлення слати на таку адресу:

Svoboda

P. O. BOX 346

JERSEY CITY 3, N. J.

УВАГА! УКРАЇНЦІ СТЕЙТУ КОНЕКТИКОТ! УВАГА!

УКРАЇНСЬКО-АМЕРИКАНСЬКА СТЕЙТОВА ПОЛІТИЧНА ОРГАНІЗАЦІЯ СТЕЙТУ КОНЕКТИКОТ, ІНК.,

просить усі українські Парохії, Братства, Товариства, Сестрицтва і Горожанські Клуби стейту Конн., щоби вислали своїх делегатів на

РІЧНИЙ ЗІЗД

У ВІВТОРОК, 25. ГРУДНЯ (DECEMBER 25, 1945)

В ЛІБЕРТІ ГАЛІ ПРИ МЕЙН УЛ. В АНСОНІ, КОНН., на якому відбуватиметься вибір нового уряду на 1946 рік, як рівном буде рішатись доля Організації.

Наради розпочнуться точно в год. 2. пополудні. А враз, колиб не прийшло відповідне число делегатів і членів Організації на 2. годину, так у годині 3. розпочнуться наради при тій кількості членів, які прийдуть.

Програма Зізд буде проголошена на місці.
ЗА ЕКЗЕКУТИВУ СТЕЙТОВОЇ ОРГАНІЗАЦІЇ: В. Каліна, секр.

